

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. xi. Signa esse que co[n]tra natura[m] fiunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polycratici de Curialiu nugis.

Testimonium quod perhibet iosephus christo.
Capitulum. IX.

ET quidem hec omnia rectissime passi sunt qui in fili-
um dei manus sacrilegas extendere presumpserunt
cum testimoniis scripturarum & virtute mirabiliu
operum ipsum esse christum domini constaret. Vnde
de iosephus. Fuit autē huiusdem temporibus iesus sapiens vir: si-
tamen virum eum appellare fas est. Erat enim mirabiliu ope-
rum effector doctorq; hominum eorū qui libenter que vera sūt
audiunt: & multos quidem iudeorum: multos etiam ex gētib⁹
sibi adiunxit. Xpūs hic erat. Hunc accusatione primorū nostre
gentis virorum cum pylatus in crucem agendum esse decreuis-
set: non deseruerunt eum hii qui ab initio ipsū dilexerant. Ap-
paruit enim eis tertia die iterum viu⁹: sicut quod diuinitus inspi-
rati prophete: vel hec vel alia de eo innumera miracula futura
esse predixerant: sed & in hodiernum diem xpianorū qui ab eo
nuncupati sunt & nomen perseuerat & genus.

De hoc vide i
passionibus.
Xpiani sūt vo-
cati a xpo.

De vespasiano qui cecum & claudum curas
se legitur. Capitulum. X.

Vespasianū quoq; iudee vastatorem prēm⁹ tyti hie-
rosolimorum piissimi euerforis: vt quibusdam scri-
ptoribus placuit miraculorum signis ad faciendam
vindictā dei digitus excitauit. Ip̄m nāq; necdum im-
peratorē: quidā e plebe luminib⁹ orbat⁹: itēq; alius claud⁹ cru-
re debilis sedentem pro tribunali pariter adierūt: orantes operi
valitudini: eo q̄ sibi foret in quiete monstratum: oculos restitu-
endos si eos ille inspiceret: & crus debili roborandum si illud di-
gnaret calce contingere. Orantibus amicis inuitis licet vtrūq;
tentauit: nec defuit euentus/imperium quoq; eius & interitus
vitellii & ottonis qui sedo neroni successerant: pluribus celestis-
um signis prenuiciatum est & pro parte stupendis.

Tit⁹ piissim⁹
euerfor hiero-
solimorum.

Cecus et clau-
dus qualiter
venerunt ad
vespasianū vt
eos sanaret.

Signa esse que contra naturam fiunt. Capitulum. XI.

Que vero huiusmodi stupore digna in his cōtingunt
plerūq; signa esse non ambigit quisquis euangelice p-
missionis fideliter meminuit cum scriptum sit. Erunt
signa in sole & luna & stellis &c. Ea tamen que hic
prenuiciantur: sine preiudicio sententie melioris ea esse intelli-
genda arbitror / que in his contra naturam fiunt quale est q̄ in
passione domini sol obscuratus est / velum scissum / petre rupte /
monumēta aperta / & scōrum corpora qui dormierant surrexe-

Luce. xxi.

Que apparu-
erunt signa in
passione dñi.

rit. Naturalis etenim eclipsis esse non potuit que nisi lunar(corpis
 obiectu ptingit/cum constet pridie luna quartadecimam extitisse:
 nisi forte quis de iudaica perfidia incredulitatis sue solacium
 mutuetur: asserens cum eis venerem tunc in ecliptica linea soli
 fuisse oppositam: que quidem magna est: et ut astrologi tradunt
 sola de quinque sideribus de nocte umbram de se emittit ut luna.
 Quod quia nec ratio probat nec auctoritas aut fides approbat
 repudiatur ut fictile. Si enim adeo luminosum est veneris cor-
 pus quomodo tantas parit tenebras? ¶ Dyonisi⁹ ariopagita in
 epistola ad polycarpum scribit se et plures alios philosophantes tunc
 vidisse lunam soli incidentem: & quidem contra naturam. Om-
 nino enim erat coitus tempus: quod ei postmodum paulo pre-
 dicante conuersionis dedit occasionem. Scio tamen plures alii-
 ter hinc locutos. Sed dyonisium prefero: quia quod vidit scripsit
 alii proprias sequuntur opiniones. ¶ Sunt autem signa plerumque
 non modo naturalia: sed et generalia: sicut illud quod domino mo-
 riente tenebre facte sunt per uniuersam terram ab hora sexta usque
 ad horam nonam. Et quod in eis particulare est: aut minus na-
 turale: capacitatem generis temporis perpetuitate compensat.
 Mors etenim illa moysi faciem detexit uniuersis: perpetuam
 duriciam scidit: et resurrectionis primitias in eternam leticiam in-
 trodixit. Illa quoque que diem iudicii preuenire dicunt: per dies
 quindecim: si tamen futura sunt: quoniam de canonica scriptu-
 ra firmitatem non habent: nature legibus minime subiacebunt/
 dum tamen naturam hic/ ut in locis que pluribus dicam⁹ solitum
 cursu rerum: aut causas occultas euentuum quarum ratio reddi potest.

¶ Nihil contra naturam auctore platone qui naturam
 dicit dei voluntatem. Capitulum. XII.

SI vero platonem sequimur qui asserit naturam esse dei
 voluntatem: profecto nihil istorum euenit contra na-
 turam: cum ille omnia quecumque voluit fecerit. Ille quod
 dem dum rerum causas exequitur: finem omnium diui-
 nam asruuit bonitatem. Optimus est inquit. Porro ab optimo
 longe relegata est omnis inuidia. Itaque consequenter cuncta sui
 similia prout natura cuiusque beatitudinis capax esse poterat effi-
 ci voluit: quam quidem dei voluntatem certissimam rerum origi-
 nem esse si quis ponat: recte eum putare sentiam. Et quidem sapietia dei
 et bonitas que reb⁹ omnib⁹ originem prebet: natura rectissime appellat:
 contra quam utique nihil fit: quia dispositionem dei nihil euacuat: aut
 causas que in mente illius qui fecit celos in intellectu ab initio con-

Dyonisi⁹ ario
 pagita.

Que ex scri-
 ptura canonica
 non firman-
 tur non subiace-
 nt legibus nature.

Platonis opi-
 nio.

ps. cxliij.